

Lentesimus undecimus

CCLXXIIII

bene sequist.

Contra...
Intellectus bonus omnibus facientib⁹
laudatio eius manet in seculum seculi.

Intellectus bo.o.fu.eū id ē intellectus fidei utilis ē illis
q̄ operant p̄ dilectionē: vñ ecōtrario dī **Jaco.vij.** Fides si-
ne ppib⁹ ocoſa ē: t̄ ibidē fides sine opib⁹ mortua ē ſ̄ quia
a deo habent laude ē dign⁹ vñ ſequit̄ **lau.ei⁹** ma.iſe.f.)
qz h̄ incipiet in futuro p̄iūmat̄. b̄ laudam⁹ eū qz nos libe-
rat in futuro qz coronat.beati eū q̄ habitat in domo t. to-
mine in ſe ſe.lau.te.p̄.iſte piodalis ē a laude incipiens in
laudē terminat⁹. **N**orat̄ (redē.misit dñs pplō).f.peni-
tentiā t̄ opa misericordie vt ſi poſt q̄ redēpti fuerūt ſanguine
xpi.iteꝝ. Buitate dyaboli t̄ pectis exuti ſe ſubmiserūt babe-
ant etiā quō iterū redimāt̄. **P**rouer.xy. misericordia t̄ vitate
redimēt̄ iniquitas.mic.id ē opib⁹ misericordie. **D**an.uij. peccata
tua elemosynis redime: t̄ iniquitas misericordijs paupe-
rū: veritate ſeſz pſeffionis q̄ veſt̄a dicit t̄ exire facit d̄ ve-
ra cōtritione t̄ terminari in verā ſatisfactionē **Ecli.iiiij.** p̄
gia tua ſeſz redimēda nō pſfundaris dicere ver: poſt q̄ vo-
bō ſic redēptus ē nō debet itey ſe vendere dyabolo vt ui-
micus dei fiat: ſ̄ debet in eternū deo adhberere. **T**inde ſub-
dit (mādauit in eternū) nō ad horā (testamētū ſuū) ſeſz il-
lud qd̄ fecit **Job.vij.** Dicēs pacē relinq⁹ vobis t̄.boc te,
ſtamentū mādat dñs in eternū ſi vuen⁹ ei pacē t̄ nō mo-
ueamus ei guerrā peccādo. **Job.v.** Ecce ſamus fact⁹ es
iā noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat. decet au-
tē vt ita faciam⁹ qz ſancti vocati ſumus. vñ ſbdit (ſancti
t̄ terri.nomē ei⁹) ſeſz nomē xpi a q̄ xpian⁹ vocam⁹ ergo cū
ſanctū nomē babeam⁹ decet vt ſancte viuam⁹ ne nomen
dñi inuani accipiam⁹. nec ſolū decens imo t̄ facile eſt: qz
demones timēt illud nomē vñ nō audēt accedere ad eos

Moraliter.

15

B Eatus vir qui timet dominū in mā
datis eius volet nimis.

Ctitulus (alla reuersionis aggei et zacharie) In precedenti p̄-egit de cōfessione laudis. In isto agit de eadē cum timore. vñ continuatio p̄t haberi Job. xxxvii. Ab aq̄lone venie aurū et a deo formidolosa laudatio isti duo ip̄bē te quibus in titulo sit met̄io nō fuerūt tpe dauid; si m̄plētū p̄? ex

Te renouatione templi prophetates ut habeat. i. Esdr. v.
Post babylonica captiuitate coadiutores fuerunt in edificatione templi. s. potius agit hic de significato q̄ de significante qd ex significatione nominis ppendi potest Agge⁹
enī interpretatur mōeanus. zacharias festivus vñ bylans ē ergo sensus tituli (allia). i. laus (reuersionis) i. p reuersione (aggei). i. populi mōcani q̄ est in eminētia virtutum de-structa captiuitate babylonis p penitentiā (zacharie). i. populi festivū t bylaris de bonus sibi a deo collatis t quia ista reuersio ad penitentiā incipit p timore a timore icipit dicens (beat⁹ vir q̄ timeret dñm) Intentiō autem monet ad laudē dei. Modus triptitus ē p̄. p̄mo breuiter tangit bona timentia dei. Seco eadē latius exequit̄ d̄ aduetu p̄p̄ q̄ quē illa suscipiunt p̄mittes ibi (exortum ē) Tercio mala ipijs asserit euentura ibi (petōri). tē. licet tātu p̄ncipiū se cūde ptis allegorice de xpo legat: tñ totū possim⁹ legere allegorice vt de xpo dicat (beatus vir) scz xps de q̄ Ieremie. xxxi. Femina circundabit virū (q̄ timeret do). sicut de ipo dī Es. xi. (In mā. eius vo.) i. implebit voluntarie qd ei mādauit dñs de redemptiōne nřa. qz ad Dbyl. ii. Face⁹ ē obe. vñq̄ ad mor. qz morte crucis qd fuit genus mortis vilissimum. vñ addit (numis) vt noteſ excessus de quo dicit Lreno. iii. Recordare paupertatis t trasgressionis mec. s. vt dī Ioh. vi. Si granu frumenti cadens in terra mor. fu. multū fru. affert. Ideo bñ de fructu t semine eius addit. Potens in terra erit semen eius genera-
tio rectorum benedicetur.

Luc dñ semē potēs i terra qn̄ ibi plene fructificat & mul-
tipliCAT sic semē xp̄i. i.fideles potēs fuit. vñ q̄ sit b̄ semē
subclit (generatō rectōr̄) recti corde geniti infantes xp̄i.
q̄ fidē (b̄ndicet) nō tñ a deo s̄ & ab homib⁹. vñ de b̄ndici-
tione hoym & multiplicatiōe ista habet. **A**c̄t. h. in fi. **E**b̄i
dñ q̄ fideles habebāt gratiā ad om̄em plebē. & subiungit. do-
min⁹ aut̄ augebat q̄ salu⁹ fiebat q̄tidie in idipm. vñ sic (po-
tēs in terra erit se.c.) sc̄z apl̄i de quo **E**saie. j. **M**isi dñs re-
liquisset nobis semē tc. q̄ apl̄i fuerit ita potētes in terra.
q̄ nō solū terrena eis cent subdita s̄ etiā celestia: in terra
em̄ positi habebāt claves regni celoz. vt quodcūq; solue-
rent sup terrā esset solutū et in celis. sicut dictū est **P**etro
Mat. xvij. Et oībus apl̄is **J**oh. vi. vel (semen). i. verbum
dei qđ potens fuit qr̄ multos convertit qđ em̄ dic̄t s̄ ipo
Mathe. viij. Erat docens sicut potestatē habēs: intelligit
nō de doctrina tñ quā in apria persona docuit. s̄ & de illa
quā p̄ aplos docuit de cui⁹ potestatē dñ **Z**u. xxj. Dabo vo-
bis os & sapientiam cui nō poterunt resistere o. aduer. et
Ac̄t. vi. Nō poterāt resistere sapientie & spi. qui lo. (gene-
ratio rectōr̄) i. illi quos apl̄i recti gigant p̄ euāge. in fide
sicut dicit apl̄i. j. **C**or. iiiij. Nam p̄ euāgel̄ ego vos genui
(b̄ndicet) sicut dicit dñs. **J**oh. xx. qr̄ vidiisti me thoma
credisti. beati q̄ nō vi. & cre. vñ (b̄ndicet) i. bona datiōe
ditab̄ sic gratia & vere.

Gloriar diutie in domo eius: et iusticia eius manet in seculum seculi.

Gen do eius). i. in ecclesia vnde bene possunt ditari qui de eadem domo se faciunt p fidem t que gloria t q diu tie sunt in hac domo: gloria tribulationis: t diuitie vtutis de gloria Gall. vi. Didi abit gloriari nisi in cruce dñi nři ielu rpi. j. Cor. xij. Libeter gloriabor in infirmitatib⁹ me is. De diuitiis. Iaco. ii. Nōne deus elegit pauperes in hoc mundo. diuities aut in fide t heredes regni qd re promisit deus diligētibus sc. vt aut in ecclia poneret rps ista glori am t istas diuitie s factus ē milieuz pauis sc̄ dicit apostolus

Ephes. v. *Xps dilexit ecclesiā & tradidit semetipm, p ea scz ad mortē crucis, vbi fuit vere vilitas & paupertas, & ad quid hoc fecerit subdit, vt exhiberet sibi p gloriōsa eccl siam, ecce gloria nō habentē maculae peccati neq; rugam ypcoris, ecce diuitie. ii. Cor. viii. Scitis fratres gratiam dñi nostri, quia cum esset tē, & licet multi sint in ecclia numero qui hanc gloriam nō querunt nec has dinitias habent tamē semp ipa ecclia hoc habebit vnde subdit iusticia ei? dominus vel eius xpi scz iusticia quam fecit nobis (ma*

Psalmus

uet in seculū sc.) de qua iusticia. j. Cor. i. q̄ factus est nobis a deo sapientia et iusticia tē. ad Roma. iii. iustificati ḡ

Moralic

tis p̄ gratia ipsius et p̄ redemptione q̄ est in xpo ieu. Moralit (beatus vir q̄ ti. dñm) idē Proverb. xxvii. Beatus bō qui semp̄ ē pauidus. s̄ quō eī beatus q̄ timet cu timor pena habeat. vt dī. j. Job. iii. Timor pena habet. Solo triplex ē beatitudine p̄ma et intrantū. de qua bic et Roma. iii. Sicut et dāvid dicit beatitudine bois cui? de? accepto fert iusticia sine opibus. secunda beatitudine ē certantum et hec habet octo p̄tes de q̄bus Matth. v. Heati pau. spiri. tē. q̄bus pugiles in certa misericordia sp̄naler armari. p̄ma pars sc̄z paupertas q̄ condit pugile. ab̄hac vel subiecta p̄lia q̄ p̄ capillos significant̄ Jeremi. vi. Colle capillū tuū et pycce. Secunda ē māluctudo hec vngit pugile. Tercia ē luctus qui lauat pugile. Quarta est eluries iusticie hec restringit pugile. de his tribus dicit Matth. v. Tu aut̄ cum ieiunias vngit ea. t. et fa. t. la. Quinta ē misericordia q̄ facit pauperes amicos suos ut iuuent cu Luc. xv. Facite vo. amicos de mā. inīq. Sexta ē mundicia cordis q̄ p̄scientiaz se renat de victoria. Prover. xv. Secura mēs quasi iuge cō. utiū. ii. Cor. i. Gloria nostra b̄ ē testimonium p̄scientie nře. Septima ē pac cū deo et hoib⁹ Roman. xi. Cū oib⁹ b̄ om̄inib⁹ pacē habētes. Octava ē patientia q̄ sustinet iecus Roma. viii. Tribulatio patientia op̄at. patientia vo spem spes aut̄ nō confundit. Tercia ē puenetū de q̄ dicit Ho etius. beatitudine ē status oīm bonoꝝ collectioꝝ pfectioꝝ. s̄ quare dicit (beatus vir) et nō dicit beata mulier. Solo. ad Ephe. v. vir ē caput mulieris. ergo q̄b de ip̄o dī de ip̄a intelligit. vir etiā nō notat b̄ tm̄ sexū. s̄ plura alia vñversus vir notat etatē: sponsum sexū. p̄bitate: de etate Ephe. iii. Donec occurram oīs i virū pfectū. De sposo Job. iii. Quinq̄ cū viros babuisti. et nūc quē dabes nō ē tuus vir De seru Leui. viii. Vir siue mulier i cui? cōtē appa ruerit. De p̄bitate Job. i. vir erat in terra bus et ph̄s dicit vir ē qui cōtra fortune bisormes insultus vñiformi p̄stan tia militat p̄munitus (q̄ timet do.) nō hominem Isaic. i. Molite timere obprobriū hominum et blasphemias e. ne. me. Proverbiorum. xxix. Qui timet hominē cito corruec. Ecclesiastici. xxxiii. Qui timet deū nībil trepidabit. Qua re nō dicit beatus q̄ diligit vel qui credit vel q̄ sperat. So lutio ista sunt ad bonū assequendū. timor vo ē ad malum fugiendū: et si timor facit beatus multomagis illa. vñ p̄ mi nus intelligit maius. Proverbio. viii. Timor dñi sonse te: vt declinat a ruina mortis. Ecclesiastici. xviii. Si nō in timore dñi te tenueris instāter. cito subuer. do. eu. de timore aut̄ venīt ad dilectionē et de dedicationē mali ad executio nē boni. vñ addit (in mā. ei? volerit) vel multū sup̄a ī le ge dñi vo. e. Eccl. xxvii. beatitudine et mora imminet ī mā. datis dei et bene dicit (volet) q̄rbi nō potest bō plus face re. sufficit bona voluntas ad Roma. iii. ei qui operaꝝ. credenti aut̄ in eum qui iustificat imp̄iū reputatur fides eius ad iusticiā Luce. ii. Pax hominib⁹ bone voluntatis Grego rius. sup̄ Matth. iii. Bona voluntas ē aduersa alteri? vt no stra sustinere: de. p̄spicere. p̄ximi vt de nō. pfectu gratu lari. dāna alioꝝ nostra credere: lucra alioꝝ nostra reputa re et bñ dicit (volet nūmis) quia plus debem⁹ velle q̄ pos simus facere: et talis viri sc̄z timetis et volentis (potes in terra erit semē ei?) q̄ Proverb. viii. In timore dñi fiducia fortitudinis et filii eius erit spes. vel (semen) p̄nit itel ligi bona opa vel filii sp̄nales et de vtrōq; potest legi. opa em̄ bona dicunt semen quia sicut semen p̄scitur in terrā et expectat fructus in anno futuro sic viri sancti opa bona et seip̄os b̄ abierunt p̄ humilitatē et sic potens sit semē suum in terra. q̄ germinat et multiplicat et tandem fructus centuplū recipiet. vnde addit (generatio rectioꝝ). i. bona opa eoz (bñdīcēt) id ē bona datione dītabit et remunerabit quādo dicet eis dñs iocūrū et dedi. mībi mā. tē. veni te bñdicti patris mei p̄ci. re. tē. hec est bñdictio et bona da tio. filii autē sp̄nales. i. imitatores bonorum semē sunt iu storum. Proverbio. xx. Justus qui ambulat in simplicitate sua bonos post se filios derelinquet supra semen abraā servi eius tē. hoc semen est potens in terra et necessaria ē

et duplex potentia sine fortitudo quia cū istud semen est in terra et in exilio necessaria est et potentia qua erigat et tendat ad supernā patriā. s̄ cum adhuc nīt̄. aduerfarī et dōtra nīt̄ impēde vnde ei necessaria ē potēta qua pos sit aqueri arū superare. hanc duplē fortitudinē siue po tentia dicebat calep̄ se babere et seruare. Iosue. xiiii. di cens. Illus in me t̄p̄s fortitudo vñq̄ bodie p̄seuerat taz ad bellandū q̄ ad gradiendū. s̄ quia hoc nō potest homo a se babere. bona addit de gratia (generatio rectioꝝ) idē quod semen (bñdīcēt) benedictione gratia. p̄ sup̄ po pulū tuū be. tua. Prover. x. Benedictio dñi diuitias facit. vnde bene sequit (gloria et diuitiae in domo ei?) sc̄z timen tis deū. et q̄ habet benedictionē gratia. hoc ē qd̄ dicit Job. i. Nunquid Job frustra. ti. de. nōne tu vallasti cu et do. e. vñiversamq̄ substantiā eius p̄ circuitū opibus manutum eius bened. et possessio eius crevit in terra. hoc ē qd̄ dicit. (gloria et di. in domo ei?) hoc ē in p̄scientia. in p̄scientia. n. iusti ē gloria de qua. i. Cor. i. gloria nīfa hoc est te. cō. n. et Prover. xix. Gloria ei? iniqua p̄tergredi. (et diuitiae) q̄ ibi ē deus licet sit paup in t̄p̄ibus. Jeronymus. pauper in cella diues in conscientia. et cum deo sunt diuitiae virtutū q̄ ut dī Sap. vii. Generū mibi oīa bona pariter cu illa Proverb. xxi. Thesaurus desiderabilis et oleum in baci culo iusti thesaurus desiderabilis est xp̄is in quo sunt oēs thezauri sapientie et scientie absconditi. vt dicit Col. ii. in quē angeli desiderāt. p̄spicere et dicit. j. Pet. i. cum hoc thezauro desiderabilis est oleū gratie qd̄ sumit prudē tes virginis in vasis suis. Matth. xv. Sed non sufficit babere diuitias nisi seruent vnde addit iusticia eius ma net in seculum seculi. Job. xxvii. Iusticiā meā quam ce pi tenere non deseram.

Exortum est in tenebris lumē rectis: misericors et miserator et iustus.

Secunda pars vbi latius exēctur bona timentia deum et p̄mittit de aduentu xp̄i a quo illa bona sumunt p̄ncipiūz que iam dicit et illa que dicturus est. vñ dicit (exortū ē ī te nebris lu.) i. xp̄s sol iusticie qui dī Job. viii. Ego sus lux mundi ex vtero beate virginis ortus ē. Mat. ix. Nobis timentibus nomē meū orietur sol iusticie (in tenebris) ad l̄am. quia de nocte natus est xp̄s vel (in tenebris) infidelitatis. Job. i. Lux in tenebris lucet. Isa. ix. Populus q̄ ambulabat in tenebris. vi. l. ma. (exortum) dico (rectis cor.) id ē ad ueritatem eoz q̄ corda sua direxerunt ad deum p̄ fidem. Canē. i. Recti diligunt te: et quod est illud lumē sū. dī (misericors et miserator et iustus) tūnq̄ bijs verbis no rat duas causas incarnationis. vñam q̄stū ad boies scili cet misericordiā dei. aliā q̄stū ad aduerfarī sc̄z iusticiam quasi dicat oportuit xp̄m incarnari ut de sua misericordia subueniret humano generi. q̄ ip̄e (misericors) ī sua na turā (et miserator) ī opere. et misericordia quam misericors habebat nobis miserator exhibuit: quando p̄ nobis carnem sumere voluit ut nostras tenebras gratia sue vi sitationis illustraret. vnde Luce. i. Pervis cera mie dei nostri ī q̄bus vi. nos oriens ex alto. Illuminare bijs q̄ itē. Potuisset at si voluisset alī liberari et boiem. s̄ dyabol⁹ cō queri posset nisi bō p̄ boie satiscissit et iuste ablat⁹ ēt̄ ei. vñ alia causa fuit dei iusticia ut ip̄e incarnaret. p̄pter b addit (et iustus) l̄z ei misericordiē boni subueniret nibilo minus tamē eum a dyabolo iuste liberauit.

Iocundus homo qui miseretur et comodat disponet sermones suos in iudicio q̄ ī eternum non cōmouebitur.

Jocū. bō. i. de? factus bō iocūdus ē boib⁹. magna cū iocūditas ē boividere deū p̄sortē sue naturen̄ Baruch. iii. Circūspice iſlm ad orientē. i. ad xp̄m nascētē. Zach. xvi. Oīs nomē ei? et vide iocunditatē a deo tibi venien tē iste aut̄ bō duo bona facit de q̄bus subdit (q̄ mis. et cō modat nobis sua bona).

Mutuare qd̄ iocūditas ē boividere deū p̄sortē sue naturen̄ Baruch. iii. Circūspice iſlm ad orientē. i. ad xp̄m nascētē. Zach. xvi. Oīs nomē ei? et vide iocunditatē a deo tibi venien tē iste aut̄ bō duo bona facit de q̄bus subdit (q̄ mis. et cō modat nobis sua bona).

mittere alij in spe recipiendi et dñs dat talentū suū boni, ni ut tandem recipiat cū senore multoꝝ bonoꝝ opeꝝ. h̄ est tñ bō q̄ peregre p̄ficiēs vocavit fr̄os suos et tradidit ilis bona sua et vni dedit qm̄q; talēta et alij duo tc. Mat. xxv. et Luce. xix. Dicit eis negotiam dñ venio et ne q̄s negl̄ges fieret subiungit (disponet) idē dñs (fr̄ones suos) quos dicitur? ē (i iudicio) qñ venierat rationē ponere cū seruis suis. qñ dicet bonis. Mathei. xxv. Euge bone et si delis. q̄ in pauca fuisti fidelis et Mal. serue male et piger z̄. et post addit inutile būn ejicite in tene. exteri. Ne autē alijs putet q̄ tñc posset enī flectere p̄ce vel p̄cio addit (qz in eter. nō cōmo.) i. q. d. vere iudicio q̄ ita districte faciet iudex (q̄ nō cōmouebit) i. nō flectet tñc a s̄nia iusta nec (i eternū) a s̄nia executione. Proverbio. vii. zelus et furor viri nō pareat in die vindice nec acq̄ cuiuscq; p̄ci ac fūsci. p. re. do. plurim. et sicut nō poterat flecti a punitione malorum. multoſortius nec a retributione bonorum et ideo sanctis.

In memoria eterna erit iustus ab auditio- ne mala non timebit

In me. et. erit in. i. s̄g habebit memoriaz de iusticia eius et in p̄senti et in futuro. in p̄senti ve timeat simul et spe rent in futuro vt gr̄as agent et laudet eius iusticiā. vñ i p̄. Óne memorabor iusticie tue solius. iñe autē q̄ sic iuste iudicaturus ē p̄pus tñ in iuste iudicatus ē qd̄ tñ patienter sustinuit. vñ subdit (ab auditione mala) i. qñ audiuit se iudicari male ad mortē (nō timebit) tunc. n. nō timuit. sciebat em q̄ p̄ hoc veniret ad iudicariā potestate vñ supra i p̄. parauit in iudicio thronū sui glo. i. iudicariā potestatem qñ iudicatus ē. p̄ patientia em̄ celū acq̄sinit et potestate iudicij. Nā q̄ in humilitate iudicatus ē. in maiestate iudicabit. Esaie. liij. De angustia et de iudicio sublatus ē. Nō ergo timuit ab auditione sui iudicij. s̄ certus expectauit q̄ ve nire tempus quo ip̄e iudicantes se iudicaret. vnde dicit.

Paratum cor eius sperare in domino cō- firmatum est cor eius nō cōmouebitur: do nec despiciat inimicos suos.

Para. cor ei spe. in dño. i. expectare ab eo auxilium p̄ ondit cū dirit. in manu tu. comendo sp̄m meum. nec debilit̄ paratu s̄ (cōfirmatū ē cor e.) in charitate et patientia ita q̄ (nō cōmouebit donec) habita victoria (despicat) ostē dat (inimicos suos) iudeos qd̄ factū est qñ licet sepulcrū faceret custodiri resurrexit et postea in celos ascēdit et tñc. **B**is persit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum secult: cornu eius exaltabitur in gloria.

Disp. dona sp̄s sancti (et dedit paupib?) i. aplis bñili bus et ad fam paupibus. Esaie. lxxij. Ad quē respiciā nisi ad paupculū tc. Ephe. iiiij. Ascendes xp̄us in altū cap. du n̄ capti. dedit. d. homibus et licer iudei ip̄m quasi iuniorū tradidissent. tñ (iusti. ei? ma. in se. sc.) q̄ ip̄e ē q̄ peccatū nō feci nec inuētū est do. in o. e. i. Pet. ii. et. iii. dicit. xp̄s p̄ peccatis nostris mortu? ē iusti? p̄ iniustis et p̄p̄e hoc (cornu ei?). i. pt̄as (eraltabif glo.) q̄ p̄ hoc meruit exaltationē glorie. Pbyl. ii. Factus ē obedies vscz ad m. tc. ppter qd̄ et deus exal. tc. i. Regu. ii. Óns dabit impiuꝝ regi suo. s. xp̄o. qd̄ exponēs subdit et sublimabit cornu xp̄i sui. Moralit̄ exor. ē in te. lu. hoc de xp̄o p̄t dici moraliter. sciendū em. q̄ triplex ē xp̄i nativitas. sicut enim i xp̄o tres substātias fides catholica cōfiteat diuinitatē carnem et spiritū. ita tres in xp̄o nativitates sc̄ptura sacra testatur diuinā ex p̄e carnalē et matre sp̄uale in mente. ex patre nascit̄ deus ex matre nascit̄ caro et in mente nascit̄ sp̄us. Prima ē eterna. Secunda bñana. Tercia gratuita. De p̄ma dicit̄ pater ad filii illud sup̄a. ante luciferū genuit̄ te et hoc ē n̄ in tenebris. De secunda expositū ē allegorice. de terciā nūc exponam? (exortū ē lumen). i. xp̄us (in tenebris) i. in cordel p̄pus tenebroso p̄ peccatū vbi xp̄s p̄cipit p̄ affe. cū nascit̄ p̄ effectum. nutritur p̄ pfectū. vnde anq̄ oriat̄ optet cor applicare et p̄ posse suo erigere. vnde dicit̄ (reas corde). i. eis qui quantū in se ē cor ad signa erigit et

ad hoc multū iuvat verbū dei quādo libēter audīt. ppter hoc dicit Petr. ii. ca. i. Habemus firmiore ꝑp̄bericū sermo nem cū benefac̄s attendentes quasi lucerne lucenti in caliginoso donec dies illucescat et lucifer oriatur in cordibus ecce om̄ia dicit petrus que hic dicunt̄ a ꝑp̄beta tangens ortū luminis ibi lucifer oriatur. et tenebras loci ibi in caliginoso loco: et erectionē cordis ibi attendētes cor natus raliter latum est in sursum. et strictum deorum. hoc est q̄ sumplum debet esse ad superna. et strictum ad infinita tpa. lia. sed multorum corda sunt subuersa. sicut con queritur. Jeremi. de sc̄p̄o. Prover. xv. Cor. stultorū dissumile erit. Est autē duplex rectitudo cordis vna ē intellectus app̄bēdere res. p̄t sunt. alia est voluntatis sc̄z exequi iusticia istis oritur (dñs) p̄ gratiā (misericors) penitentibus (et misera tor), p̄ficiētibus (et iustus) retributor p̄uenientibus. vel (misericors) innocentibus (miserator) penitentibus (iustus) pueris agentibus. Jere. xxij. hoc est nomen qd̄ vocationis eum dñs iustus noster. quis autē consequat̄ misericordiā et tandem p̄ iusticiā gloriā subdit (iocundus bō) i. deo placens (q̄ miseret) tc. vel sic (iocundus) debet ē id ē hilaris. homo (qui miseret) condonando. cōpatiēdo subveniendo (et p̄modat) pecunia auxiliū consiliū et sua om̄ia in necessitate mutuādo qz. ii. Cor. ii. Dilarem dator. diliget deus (qui miseretur) p̄mo sibi et deinde paup̄. Proverbio. xj. Benefac̄t anime sue vir misericors. Eccl. xxv. Misericordia anime tuo placens deo. Non autē sufficit misericordia misero tñ in corde cōpatiendo nisi etiā subveniēdo miseria releueat. vnde bene addit (et cōmodat) set sua Deuter. xv. Dabis mutuū quo enī indigere p̄spereris. et se quis nec ages quip̄iam callide in eius necessitatib? subleuandis. et ne quis dicat. hoc est consiliū nō p̄ceptū. sc̄z̄ eodem Deutro. ego p̄cipio tibi ut aperias manum fratris tuo ego et paup̄eri. Luc. vi. Date mutuū nibil inde spe rantes. multi autem cōmodant diuitibus sed pauci pau peribus contra illud Eccl. viij. Noli fenerari fortiori te q̄ si feneraueris quasi perditum babe: fenerare eīn sue fenerari. p̄t idem est q̄ cōmodare. fm illud Luc. xij. Decatores peccatoribus fenerant̄ ut recipiant equalia. Eccl. xxix. Qui facit misericordiā fenerat̄ primo suo. Prover. i. x. Fenerat̄ q̄ miseretur paup̄eri. Prover. xxij. Qui accipit mutuū seruus est fenerantis. ergo a p̄mo qui miseret paup̄eri facit deū seruū suum. Et qui ita (miseretur et cōmodat dispo. fm. suos in iudicio) i. qd̄ respondebit ad ad id quod dicit̄ ei in iudicio futuro. quādo diceat ei red de rationem villicationis tue. quādo vt dī Sap. i. In cogitationibus impī erit interrogatio. Abac. ii. Contempla bor ut videam quod dicat mibi et qd̄ respondeam ad arguentem me. Domines em̄ misericordes modo formane non tñ sermones quos respondebit̄ sed illos quibus alloquerit̄ eos dñs dicens. Esuriui de mibi man. Mathe. xxv. Sapiens est qui cogitat ad que responsurus est in illa magna disputatione extremi iudicij. Qui modo nō recogitat tñc p̄fusus obmutescet et cōclusus sicut ille de q̄ df Mat. xij. Quōd̄ hoc intrasti nō habes vestem nuptialem at ille obmutuit: quid mirū nō cogitauerat de ista questio ne (qz ineter. nō cōmo.) i. nō separab̄ a deo cū illis immisericordib? qbus diceat. ite maledicti tc. s̄ ei adberebit inse p̄abiliter cu eis qbus dicet venire bñdicti patris mei p̄ci. re. tc. Idem Prover. x. Justus in eternū nō cōmouebit. dico q̄ non (cōmouebit s̄ in memoria eterna.) coram deo (erit iustus) Proverbi. t. Memoria iusti cū laudib? s. cū illis esuriui et dedistis tc. nomē autē impiorū putrescit (ab auditio. ma. nō ti.) sc̄z ab illo verbo audiēdo. ite mal. in ig. eternū p̄. Iñe liberauit me de laqueo venantiū. i. demo nū et a v̄bo aspo. Notandum autē q̄ triplex erit audicio. ex citatiua cū dicet. surgite mortui. Secunda disceptatiua cū dicet Esuriui. tc. Tercia diffinitiua cū dicet. Itē maledicti tc. (patrū cor ei?). q. d. q̄ erūte parati nō timebit̄ ab auditione mala s̄ intrabūt̄ cu eo ad nuptias. Mat. trv. que parate erāt intrauerūt cum eo ad nuptias vñ q̄ sic parati sunt possunt sperare de introitu. nō timere de expulsi. iō dicit (sperare in dño) retributore. nō in mūdo deceptor. 3

Triplex aud
ditio in die
iudicij.

G Moralit̄ de
impli obſtri
munitate.

H Defūali na
munitate sp̄i
conde.

Psalmus

ne in divitiis fallacibus. j. Thimo. xl. divitibus hui⁹ seculi p̄cipe nō sublimē sapere neq; sperare in incerto divitiar. s; in deo viro. vel sic (para. cor. spe. in d.i. paratum ē ad sperādū). Tripliū aut̄ p̄sideratiōe paravit cor ad spē sc̄ p̄siderationē pietatis dei. Eccl. iii. Misericordia tua magis q̄ m̄ t̄ p̄sideratiōe pp̄rie fidei t̄ laboris. ad Roma. v. Tribulatio patientia op̄at. patientia aut̄ pbationē. probatio v̄o spem. Itē p̄sideratiōe succursus sanctorū. vñ dicat beata v̄go Eccl. xxiij. Ego m̄ pulcre dilectōis t̄ agnitionis t̄ sancte spei. O see. v. Dabo eis vallem achor vbi pp̄ceariū lapidatus ē. est religio. sunt aut̄ aliq; qui sperant tñm in p̄spitate s; veniente aduersitate desperant. vñ p̄tra hoc subiugit (p̄fimatū est cor eius). s. in spe. p̄. Ego aut̄ semp sperabo. Job. xij. Etī si occiderit me in ipsum sperabo. ita confirmatū ē. q̄ (nō cōmo.) a spe ista (donec despici. inimi. suos) q̄ sit in plenit̄ cū bō dyabolū cōtemnit mundū carnē t̄ om̄e peccatū t̄ sit in futuro cū despiciet. i. deo:sum in inferno positos aspiciet inimicos suos. demones sup̄a t̄ sup̄ inimicos meos desperit oculus me⁹. Nō tacit̄ aut̄ in hoc v̄lo q̄nq; dona. s. fideles cu⁹ dicit (pa. cor. e.) Act. xv. Fide p̄nificās corda eorū spes cu⁹ dicit (spe. i. d.) charitas cu⁹ dicit (p̄fir. ē cor. e.) ad Eph. iiij. In charitate radicati t̄ fundati p̄seuerātia. cu⁹ dicit (nō cōmo.) secuitas cu⁹ dicit (do. des. inimi. s. disp̄sit) h̄ daf̄ forma dandi elemosynā (disp̄sit) diuersis dando nō totū parentib; vel (disp̄sit) multa dando Tho. iiiij. Si multū tibi fuerit abū dante tribue (dedit) nō vendidit. ppter laudē. Mathe. v. Am̄ dico vobis rece. m. suā (paupib; nō dimit̄) Isa. lvij. Frāge esuriēti p̄t. t̄ egenos vagosq; induc. in do. t. Hiero. species sacrilegiā ē res pauperū nō paupib; dare Luce. xij. Cū facis conuiniciū voca pauges. debiles. claudos t̄ beatū eris q̄ nō habent vñ tibi retribuant. retribuēt̄ em̄ tibi in resurrectione iustorū (iusticia eo.) vt se magis reputet reddere Ecclesiastī. iiij. Declina sine tristitia aurē. t̄ pauperi t̄ redde debitu. Aug. Aliena rape conuinicit̄ q̄ sup̄flua paupib; nō largit̄ (manet) nō ad horaz s (in seculū) cōsecutū (seculi) p̄ntis. q. d. p̄ totū hoc seculū q̄dū vixerit iustus erit. t̄ in futuro seculo in eternū manebit merces iusticie sue. Ecclesiasti. xij. Ratio dei perniciet iustis t̄ p̄secus illi⁹ successus habebūt in eternū (cor. nū ei⁹) q̄ h̄ nō appetit (exultabit) nō h̄ s (in gloria) eterna. qñ q̄ se humiliat op̄a misericordie alijs impendēdo exaltabit̄. Luc. xij. p̄. supra om̄ia cornua peccatorū p̄fringaz t̄ exaltabunt̄ cornua iusti.

CPeccator videbit̄ t̄ irascetur dētibus suis fremet t̄ tabescet desiderium peccatorū peribit.

Allegorice. Tercia ps vbi mala impijs asserit euentura. sed primo Allegorice. Allegorice de iudeis exponamus (p̄tōr). s. iudeus (videbit) gloriā xp̄i. s. in quāto honore habebit post resurrectiōne. t̄ quō apli p̄dicabūt t̄ faciēt mirabilia t̄ iudei (irascetur) in tñ q̄ (dentibus suis fremet) exterius (t̄ tabescet) interius. Act. vij. Audītes aut̄ hec dissecabant̄ cordib;: t̄ stridēbat dentibus in eū. s. in stephanū (desideriū p̄tōr). i. indeo v̄p̄m morti tradentū qđ suit peccatū maximū vñ anthonomatic dicunt̄ p̄tōres (peribit) q̄ nō accidet eis qđ desiderabāt. sed contrariū. considerabāt em̄ nomē xp̄i extinguere. Jeremi. xij. Logitauerūt sup̄ me cōsilia. dicentes mitatem lignū in pane eius t̄ eradam? eum de terra viuentū t̄ nomē eius nō memref amplius. s; p̄ hoc magis dilatātū fuit nomen eius. Moraliter (p̄tōr) sc̄ dyabolus. vel etiā bō p̄tōr (videbit) gloriā iusti quando exaltabit̄ cornu eius in gloria (t̄ irascetur) taz contra seip̄m q̄dū iustos q̄bus inuidēbit. Sap. v. Clidētes turbabunt̄ timore horibili t̄ mirabūt in subitatione inspate salutis gementes p̄ angustia spiritus dicentes intra se penitētiam agētes t̄. (dentib; suis fremet) in inferno. Abi erit fletus t̄ stridor dentū. Math. xij. (t̄ tabescet) nec mirū q̄ nū habebit q̄ oportet (quiā desideriū peccatorū peribit) ita q̄ nec mortē quā desiderabūt possint habere. Apocal. ix. Desiderabūt mori t̄ fugiet mors ab eis vel de pre-

Moraliter. Seip̄m q̄dū iustos q̄bus inuidēbit. Sap. v. Clidētes turbabunt̄ timore horibili t̄ mirabūt in subitatione inspate salutis gementes p̄ angustia spiritus dicentes intra se penitētiam agētes t̄. (dentib; suis fremet) in inferno. Abi erit fletus t̄ stridor dentū. Math. xij. (t̄ tabescet) nec mirū q̄ nū habebit q̄ oportet (quiā desideriū peccatorū peribit) ita q̄ nec mortē quā desiderabūt possint habere. Apocal. ix. Desiderabūt mori t̄ fugiet mors ab eis vel de pre-

senti potest legi (peccatorū) dyabolus v̄l bō (videbit) p̄fectū bonorū t̄ hec enumerat. p̄ pena p̄tōris q̄ videt t̄ inuidet. t̄ sic torquet. Unū dicit Ben. vñmā inuidi vbiq; ocu los haberēt oīm felicitate torquerent̄ vnde pena eoz ape rit cu⁹ subdit (t̄ irascet) in corde suo (dentibus s. fremet) hoc frequēter accidit inuidis. s; nō nocent nisi sibi. vñ addit (t̄ tabescet) in se nō potēs alijs nocere. vñ subdit (de si. p̄tōr p̄bit) i. nō poterūt implere qđ desiderat̄ t̄ inde cruciabunt̄ in scipis. Oratius Inuidus alteri⁹ māfescit reb; op̄imis. Idez inuidia sicuti nō inuenere tyranni māius tormentū alius. Justius inuidia nihil ē q̄ p̄tinus ip̄m Actorē rodit excruciat̄ suū t̄ p̄t̄ exponi (desideriū pecatorū peribit) i. illa q̄ desiderant p̄tōres sc̄ tempalit̄. j. Job. i. Trālit māndus t̄ p̄cupiscentia eius. s. p̄cupiscentia oculorū t̄ p̄cupiscentia carnis. t̄ sup̄biavit̄. Job. xx. Cū buerit qđ cupierat possidere nō poterit. ecōt̄o desideriū iusto⁹ nō peribit quia. Prover. x. Desideriū suū mulē dābitur t̄ quod est illud. Proverbiorū. xj. Desideriū iusto⁹ rum esse bonum.

Psalmus.

CXII

Laudate pueri dominū: laudate nō men domini.

Titulus (alla) H̄uc titulū ip̄e dauid exponit q̄ ē de laude dei t̄ incipit (laudate alleluia) em̄ interpretat̄ laudate domini vel inuisibilē: intentione monet ad laudandū deiū. Modus due sunt p̄tiones. Primo monet ad laudem t̄ ostendit a quibus quis t̄ q̄dū t̄ vbi t̄ quare laudet. Se cūdo idem facit qđ monet ibi (quis sicut) Primo ḡ ostendit a q̄bus laudet cu⁹ dicit (do. t̄ nō do.) q̄dū laudamus sic ostendit cum dicit (ex hoc nūc t̄ vsc̄) t̄. vbi cu⁹ dicit (a so. ortu vsc̄) t̄. quare cu⁹ subiungit (excel. sup̄ oēs ḡ. dñs) dicit ergo (lau. pueri dñm) ad l̄am em̄ pueri sūt cōgregādi ad ecclesiā vt instruāt̄ t̄ vñ fūādo inuisientias suam laudent deū. Joel. ij. coadunate senes congregāte p̄uulos t̄ suggestentes vbera t̄. Allegorice implētū est hoc: (laudate pueri) Mathe. xij. quādō pueris laudantib; di Allegorice nū dñs iudeis indignatib; nūq; legistis quia ex ore infantium t̄ lacientiū p̄ficiunt laudem t̄. t̄ poset hoc eē bo nū thema in festo innocentū qui preconū domini nō loquēdo s; moriēdo confessi sunt in effusione sui sanguinis sicut in Ben. ij. Dicitur q̄ sanguis abel clamauit ad domū de terra. similiter potest dici q̄ sanguis innocentius clamauit s; differenter. quia ille vindictam t̄ iste veniam. hoc exemplo r̄pi de quo Hebre. xij. Accessistis ad sanguinis aspersionem melius lo. t̄. (laudate nomē dñs) hoc fecerūt pueri hebreorū dicentes osanna filio dauid. benedictus qui venit in nomine domini sicut dicit Mathei. xij. Et ecclesia ita cantat de pueris hebreorū tollentes ramos olinarū t̄. Ipi etiam pueri hebreorū. i. filij eoz post resurrectionē dñi p̄dicantes dixerūt id qđ sequit̄.

Sit nomen domini benedictū ex hoc nūc et vsc̄ in seculum.

Sit no. dñi xp̄i ieuſu (benedictū). i. nomen illud benedixit p̄dicatorūt̄. vñ dicit petrus hoc nomē bñdicēdo Actu. iiiij. q̄ in noīe xp̄i claudus ambulasset t̄ addidit. ne q̄ em̄ aliud nomē ē sub celo datū boibus in q̄ opteat nos saluos fieri (ex hoc nūc t̄ vsc̄ in se.) q̄ laus noīe xp̄i que eūc icepit: nūq; de cetero cessabit. sp̄ em̄ laudabit̄ in eccl̄ia militātē t̄ in eternū in eccl̄ia triūpante: t̄ beclaus erit vbiq; terrarū. vnde addit.

A solis ortu vsc̄ ad occasum: laudabile nomen domini.

Laudabile p̄ ap̄los. q̄ in oēm terrā exiuit sonus eo m̄. Mal. i. Ab ortu solis vsc̄ ad occasum magnū ē nomē m̄. in gentib;. P̄t̄ etiā t̄ alī exponi versus iste allegorice q̄ xp̄us ē sol. ortus būi⁹ solis ē xp̄i nativitas. occasus passio ei⁹ i nativitate ei⁹ fuit paupertas i morte ignominia t̄. ppter vñq; laudabilis ē dñs nō tñ. ip̄e magnifica eius opera. Eccl. i. Orat̄ sol t̄ occidit ad locū suū reuertit. orat̄ i nativitate xp̄is. occidit in passione ad locū suū reuertit in ascē